

żarnych należy rozumieć stanowisko komendanta oraz jego zastępcy;

- 3) powołanie na stanowisko kierownicze jest równoznaczne z zawarciem umowy o pracę na czas nieokreślony;
- 4) przyjmowanie pracowników na stanowiska niekierownicze następuje na wniosek komendanta straży pożarnych.

§ 4. Wprowadzenie zmian w organizacji komend straży pożarnych, jakie wynikają z niniejszego rozporządzenia, powinno być dokonane w terminie do dnia 31 grudnia 1970 r.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

262

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1970 r.

w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo założonych drobnych zakładów rzemieślniczych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449 z późniejszymi zmianami), art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 z późniejszymi zmianami) oraz art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego na okres dwóch lat, licząc od założenia zakładu, przychody rzemieślników osiągane z nowo założonych usługowych zakładów rzemieślniczych, wykonujących usługi dla ludności lub dla rolnictwa, uruchomionych w okresie do dnia 31 grudnia 1975 r. w miejscowościach liczących do 20 tysięcy mieszkańców.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą zwolnienia określone w ust. 1 wprowadzić w stosunku do wszystkich lub niektórych rodzajów rzemiosł we wszystkich lub niektórych miejscowościach liczących ponad 20 tysięcy mieszkańców, z tym że w miastach liczących ponad 100 tysięcy mieszkańców — tylko na terenach peryferyjnych.

3. Zwolnienie określone w ust. 1 nie dotyczy rzemieślników prowadzących zakłady szklarskie wykonujące świadczenia w zakresie szlifowania, zdobienia i barwienia kryształów oraz zakłady wyrobu szkła laboratoryjnych i ozdóbnych wykonujące świadczenia w zakresie wyrobu kryształów.

§ 2. Zwolnienie przysługuje rzemieślnikom, którzy:

- 1) w okresie po dniu 1 stycznia 1960 r. nie prowadzili zakładu rzemieślniczego,
- 2) posiadają wymagane uprawnienia do wykonywania rzemiosła i wykonują rzemiosło zgodnie z tymi uprawnieniami,
- 3) nie zatrudniają w zakładzie rzemieślniczym członków rodziny ani pracowników najemnych, a w stosunku do osób wykonujących rzemiosła: bednarstwo, blacharstwo, chemiczne czyszczenie i farbowanie, ciesielstwo, dekarstwo, instalatorstwo elektryczne, instalatorstwo sanitarne i ogrzewania, kołodziejstwo, kowalstwo, kowalstwo zdobnicze, mechanikę maszyn w zakresie naprawy maszyn gospodarstwa domowego i rolnego, mechanikę pojazdową, murarstwo, powroźnictwo, stolarstwo w zakresie stolarki budowlanej, studniarstwo, ślusarstwo, szklarstwo, wulkanizatorstwo oraz zduństwo — jeżeli zatrudniają nie więcej niż jednego pracownika najemnego lub jednego członka rodziny; do liczby osób zatrudnionych nie wlicza się małżonka oraz uczniów w liczbie nie

większej niż dwóch zatrudnionych na podstawie umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej,

- 4) przy wykonywaniu rzemiosła nie korzystają z usług osób nie zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym ani z usług innych zakładów rzemieślniczych lub przedsiębiorstw; nie pozbawia jednak ulgi korzystanie z usług:
  - a) zakładów cholewkarskich przez zakłady szewskie,
  - b) zakładów kołodziejskich przez zakłady kowalskie i odwrotnie,
  - c) zakładów stolarskich przez zakłady tapicerskie i odwrotnie,
  - d) zakładów szklarskich przez zakłady stolarskie,
  - e) zakładów blacharskich, brązowniczych, galwanizatorskich, elektromechanicznych, odlewniczych, ślusarskich w zakresie spawalnictwa i tokarstwa w metalu oraz zakładów tokarstwa w drewnie przez inne zakłady rzemieślnicze w zakresie wykonywania usług, których rzemieślnik przyjmujący zlecenie nie może wykonać we własnym zakładzie rzemieślniczym,
  - f) innych zakładów, jeżeli świadczenia z usług tych zakładów nie przekraczają łącznie 5% rocznego obrotu zakładu rzemieślniczego, zlecającego wykonanie usług,
- 5) nie posiadają poza zakładem rzemieślniczym innych źródeł przychodów, podlegających przepisom o podatku obrotowym; zastrzeżenie to dotyczy również członków rodziny, których dochody podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem rzemieślnika,
- 6) w okresie objętym zwolnieniem od podatków i w ciągu trzech lat po tym okresie nie zaprzestaną wykonywania rzemiosła.

§ 3. 1. Za zakłady wykonujące usługi dla ludności lub dla rolnictwa w okresie objętym zwolnieniem uważa się zakłady, których łączny obrót z wykonywania tych usług wynosi w roku podatkowym co najmniej 50% w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 60% ogólnego obrotu.

2. Nabycia, dzierżawy albo uzyskania z innego tytułu prawa użytkowania zakładu rzemieślniczego czynnego po dniu 1 stycznia 1960 r. nie uważa się za założenie nowego zakładu.

3. Nie stanowi przeszkody do uznania zakładu za nowo założony uprzednie wykonywanie rzemiosła przez rolnikarzemieślnika w warunkach uzasadniających zwolnienie od podatków obrotowego i dochodowego na podstawie przepisów § 59 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1967 r. w sprawie wykonania dekretów o podatku obrotowym i o podatku dochodowym (Dz. U. z 1968 r. Nr 1, poz. 1 z późniejszymi zmianami).

§ 4. Rozporządzenie nie zwalnia podatnika od zgłoszenia obowiązku podatkowego na każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem i uiszczenia związanej z tym zgłoszeniem opłaty.

§ 5. 1. Zwolnienie od podatków ma charakter warunkowy i następuje na podstawie decyzji organu finansowego, wydanej na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony równocześnie ze złożeniem po raz pierwszy deklaracji o zgłoszeniu obowiązku podatkowego. We wniosku podatnik powinien złożyć oświadczenie, że odpowiada warunkom zwolnienia, określonym w § 2 pkt 1—5. Decyzja powinna być wydana w terminie dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku.

2. Za każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem organ finansowy dokonuje wymiaru podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych, ustalając podatki w wysokości odpowiadającej opłacie za kartę podatkową, jeżeli rzemieślnik spełnia warunki do opodatkowania w tej formie.

3. Organ finansowy zawiesza pobór ustalonych podatków do czasu upływu trzech lat, licząc od końca okresu objętego zwolnieniem. Jeżeli w ciągu tych trzech lat rzemieślnik nie zaprzestanie na stałe wykonywania rzemiosła, organ finansowy umarza (odpisuje) ustalone podatki.

4. Rzemieślnik w okresie zwolnienia od podatków wolny jest od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy i dochodowy.

• § 6. 1. Nie stanowi przeszkody do korzystania z przyznanego zwolnienia czasowa przerwa w wykonywaniu rzemiosła, spowodowana sezonowym zatrudnieniem rzemieślnika w uspołecznionym przedsiębiorstwie lub szczególnymi okolicznościami, np. chorobą lub powołaniem na ćwiczenia wojskowe, pod warunkiem że rzemieślnik w terminie siedmiu dni zawiadomi organ finansowy o początku i zakończeniu przerwy w wykonywaniu rzemiosła. Przerwy tej nie odlicza się od okresu przyznanego zwolnienia.

2. Jeżeli rzemieślnik zaprzestanie wykonywania rzemiosła na stałe z przyczyn niezależnych od niego, np. choroby, uniemożliwiającej dalsze prowadzenie zakładu lub nabycia praw emerytalnych, nie traci prawa do zwolnienia od podatków.

§ 7. 1. O utracie warunków do zwolnienia rzemieślnik obowiązany jest zawiadomić pisemnie organ finansowy najpóźniej w terminie siedmiu dni. Jeżeli jednak utrata warunków ma nastąpić na skutek zatrudnienia dodatkowej osoby, obowiązek zawiadomienia powstaje najpóźniej w dniu rozpoczęcia pracy przez tę osobę.

2. Rzemieślnik, który w wymaganym terminie zawiadomił organ finansowy o utracie warunków do zwolnienia, traci prawo do zwolnienia tylko za czas od początku miesiąca, w którym utracił te warunki.

3. Rzemieślnik, który nie dopełnił obowiązku zawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do zwolnienia, traci prawo do zwolnienia, poczynając od roku podatkowego, w którym utracił te warunki.

4. Rzemieślnik, który wprowadził organ finansowy w błąd co do spełnienia warunków, od których jest uzależnione zwolnienie od podatków, oraz rzemieślnik, który w okresie objętym zwolnieniem od podatków lub w ciągu trzech lat po tym okresie zaprzestał wykonywania rzemiosła na stałe z przyczyn innych niż określone w § 6 ust. 2, traci prawo do zwolnienia za cały okres działalności gospodarczej.

5. O utracie prawa do zwolnienia od podatków orzeka organ finansowy, uchylając w całości lub części dokonane zawieszenie poboru ustalonych podatków. Obowiązek uiszczenia podatków, co do których poboru zawieszenie zostało uchylone, powstaje z upływem 2 tygodni od dnia doręczenia decyzji organu finansowego.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

263

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 grudnia 1970 r.

w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo założonych zakładów produkcji materiałów budowlanych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449 z późniejszymi zmianami) i art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego na okres dwóch lat podatkowych, licząc od roku podatkowego, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu, przychody osiągane z nowo założonych w okresie do dnia 31 grudnia 1975 r. prywatnych zakładów produkcji materiałów budowlanych, produkujących wyłącznie następujące materiały pochodzenia mineralnego:

- 1) cegłę paloną lub wapienno-piaskową,
- 2) wyroby betonowe i prefabrykaty, służące za materiały ścienne,

- 3) dachówkę i pustaki,
- 4) wapno palone i hydratyzowane,
- 5) gips palony.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) — w zależności od miejscowych warunków — mogą na obszarze województwa (miasta) lub jego części przedłużyć okres zwolnienia o jeden rok dla wszystkich lub niektórych rodzajów zakładów produkcji materiałów budowlanych.

§ 2. Zwolnienie przysługuje osobom, które:

- 1) w okresie po dniu 1 stycznia 1965 r. nie prowadziły zakładów produkcji materiałów budowlanych,
- 2) posiadają wymagane uprawnienia do prowadzenia zakładów produkcji materiałów budowlanych i prowadzą zakłady zgodnie z tymi uprawnieniami,
- 3) zatrudniają w zakładach produkujących materiały budowlane wymienione: